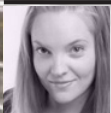

KETTURNAR

RÍKA MITT LÍV

– **KETTURNAR** GEVA MÆR **NÓGV** OG HAVA VERULIGA **RÍKAÐ** MÍTT **LÍV**. TÆR HAVA **KNÝTT** SEG TIL **MÍN**, MEN LÍKA SO TÆTT HAVI **EG** KNÝTT MEG TIL **TÆR**. TAÐ SIGUR **JOAN JACOBSEN**, SUM ER **KETTUALARI** OG SJÁLV EIGUR **SEKS** KETTUR AV SLAGNUM **NORSK SKOVKAT**. – KETTURNAR FYLLA **ÓMETALIGA** NÓGV Í MÍNUM **LÍVI**, SIGUR **JOAN JACOBSEN**, SUM EISINI **LUTTEKUR** Í YMSUM **KAPPINGUM** VIÐ **KETTUNUM**, HAR TÆR KLÁRA SEG **FRAMÚR** VÆL

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Nakað burturi frá býnum Hvide Sande, sum liggur tætt við Ringkøbing í Danmark, býr Joan Jacobsen saman við manni sínum – og teirra seks stóra kettum, sum eru av slagnum norsk skovkat.

Seinastu 10 árinu hevur Joan Jacobsen verið kettualari. Tað vil siga, hon alir kettur til onnur fólk, ið ynskja eina rasukettu sum húsdjór ella til víðari aling.

– Keturnar skulu vera hundrað prosent rasukettur, og tí gangi eg eisini høgt upp í, at tær hava eina ættartalvu, har í minsta lagi fyra ættarlið av kettum eru á, sigur Joan Jacobsen, sum er fødd og uppvaksin í Klaksvík. Síðani síðst í 90unum hava hon og maðurin búð í Hvide Sande, sum liggur á Jyllandi. Og tað var eisini her, at kettuævintýrið hjá Joan Jacobsen byrjaði.

– Tá vóru børnini hjá okkum vaksin, og vit høvdu líkasum yvirskot til at taka okkum av eini kettu aftur. At tað so skuldi blíva til tað kettulívið, tað er blivið til, hevði eg ongantíð trúð, men mær dámar tað ótrúliga væl, sigur Joan Jacobsen.

Joan Jacobsen saman við kettuni Miss Money Penny

Kettu ístaðin fyri flogferð

Joan Jacobsen hevur altíð verið hugtikin og áhugað í kettum.

– Sum barn í Klaksvík plagdi eg

at banka upp á dyrnar hjá fólki, sum áttu kettlingar, og so spurdi eg, um eg kundi lána teir eina løtu. So trillaði eg kettlingarnar í dukkuvogni og royndi

viðhvørt at lata teir í klæðir og so framvegis, fortelur Joan Jacobsen, ímeðan hon flennir og heldur fram:

– Í barnaheimi mínum høvdu vit kettu í tveimum umførum, men tað var hetta her við, at tær fingur kettlingar í tíð og ótíð, og so máttu teir avlívast, og tað var ikki so stuttligt. So foreldur míni valdu at steðga at hava kettu, greiðir Joan Jacobsen frá.

Ikki fyrr enn hon var vaksin, hevði fingið mann og børn, fingur tey sær kettu aftur.

– Fyrstu kettuna av slagnum norsk skovkat fekk eg í 2003. Áðrenn tað høvdu vit havt eina vanliga, litla kettu, men hon bleiv yvirkoyrd og mátti avlívast. Sagnurin var so mikið stórur aftaná, at eg var simpilthen noydd at fáa mær eina kettu aftur. Og tað bleiv so til eina kettu av slagnum norsk skovkat, sigur Joan Jacobsen.

Kettlingin fann hon á netinum, og tá hon fór til fólkinu, sum seldu, fekk hon ein hvøkk.

– Kettlingarnir kostaðu 4000 krónur stykkið, og tað helt eg vera rættiliga dýrt. Men har var einki at gera, eg var so forlipt í kettlinginum, at pengarnir, sum eg hevði savnað saman til eina flogferð til Føroya tær páskirnar, fóru allir til nýggju kettuna, fortelur Joan Jacobsen. ►

MYNDIR: PRIVAT